

MERKEZ BANKASINDAN FAİZ ARTIRIMI

Faizlerin düşürülmesi için devletin tepesinden yapılan tüm “uyarı”lara rağmen, dövizin hızlı artışı karşısında daha fazla dayanamayan Merkez Bankası faiz artırımına gitmek zorunda kaldı; politika faizi %8.25’ten %10.25 düzeyine çıkarıldı.

Merkez Bankası da faiz artırımına giderken “küresel belirsizlikler”den, salgından vb dem vurmuş;

ama asıl nedenin ekonomi yönetimindeki başarısızlık (öngörüsüzlük) dahası çaresizlik olduğunu artık dünya alem biliyor. “Küresel belirsizlik”ten kastedilen ise, aslında emperyalist-kapitalist sistemin sıçramalı çöküş sürecinde olmasıdır.

Türkiye ekonomisi için gidişatın geri döndürülemez bir şekilde çöküşe doğru olduğunu görmemek için insan-

ların kafasını kuma gömmeleri gerek! Devletin tepesi ile TCMB arasında yaşanan artık herkesin malumu olan gerilim de gösteriyor ki, ekonomik ve siyasi kriz artık içinden çıkılmaz bir hâl almıştır. Buna bir de ekonomiyi yönetme konusundaki becerisizlik de eklenince “mezarlıktan geçerken ıslık çalma”nın hiçbir korkuya çare olmadığı, olmayacağı daha iyi görülüyor.

MÜCADELE BİRLİĞİ

25 Eylül 2020 - S127 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

SOSYALİZM UMUTLARINIZI GERÇEĞE DÖNÜŞTÜRECEK!

Furkan Celep... Gençecik bir insan; dün arkasında bir mektup bırakarak intihar etti. Mektubunda bunaldım ya da depresyonda olmadığını, buna karar verirken herhangi bir içki, uyuşturucu veya madde etkisinde de olmadığını söylüyor. Günlerce düşünüyor, sorunu kendi içerisinde çözmeye çalışıyor; ama çözemiyor!

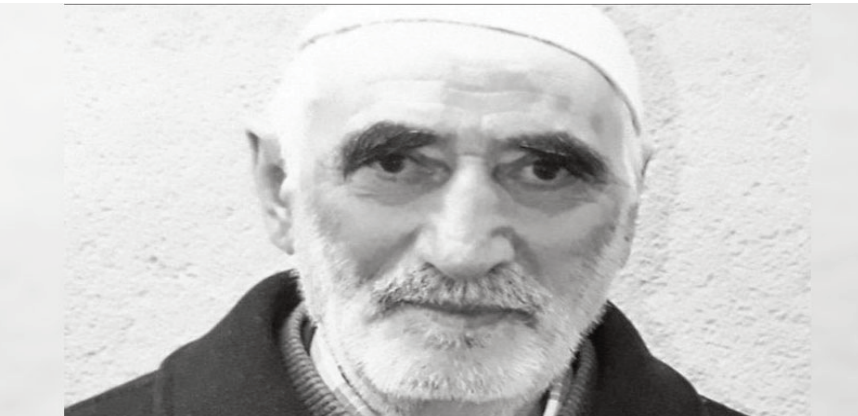
Peki SORUN ne? İnsanları insanlıklarından çıkararak, insanları insanlara, doğaya, kendine dahi yabancılaştıran bu aşağılık KAPİTALİST SİSTEM! “Zaman geçtikçe kendi kişiliğimden ayrılmaya başladığımı hissediyorum. Gittikçe yalan söylemeye, argo hatta küfür kullanmaya

başladım. İnsanlardan uzaklaşmaya, onları önemsememeye başladım. Kendimi zamanla duygusuz bir insana dönüştürmüşüm gibi hissediyorum. Bunlar bana göre değil, ben böyle olmak, hayatımın geri kalanına (abc) duygusuz bir insan olarak devam etmek istemiyorum (...) Bir araba, bir ev veya herhangi bir şey uğruna yıllarımı, aylarımı harcamak istemiyorum” diyor.

Aslında onun isyanı tekil değil; şu anda dünya üzerinde yaşayan milyonlarca, milyarlarca insanın duygularına tercüman oluyor. Kapitalist dünyanın onu sıkıştırdığı cendere

içinde soluk dahi alamıyor; ne istediğini, nasıl yapacağını bilemiyor. En yakınındaki insanlardan medet umuyor; ama onlardan da gerekli hassasiyeti göremiyor (çünkü onlar da kapitalizmin yabancılaştırıcı etkisi altında yaşıyorlar). Etrafında ona değerli olduğunu hissettirecek hiçbir şey göremiyor; “Milyarlarca insan olmasına rağmen neden kendimi bu dünyada yalnız ve değersiz hissediyorum” diyor ve en önemlisi, yaşamak için bir nedeni ve amacı yok! Bütün bunlar yıllar içinde birikip onu genç yaşta böyle geri dönüşü olmayan, böyle kötü bir karar almaya götürüyor. **2**

76 Yaşında Hapiste Yaşamını Yitirdi

Bir hasta tutuklu daha ciddi sağlık sorunlarına ve ileri yaşına rağmen gerekli tedavisi yapılmadığı için hapisanede yaşamını yitirdi.

Kars’ta 2009 yılında “KCK” adı altında gerçekleştirilen operasyon kapsamında Boçnak hakkında soruşturma başlatılmıştı. 76 yaşındaki Boç-

nak hakkında 7 yıl 8 ay hapis cezası verilmiş ve ceza 2013 yılında Yargıtay tarafından onanmıştı.

2017 yılından bu yana Ağrı Patnos L Tipi Kapalı Cezaevi’nde tutulan Boçnak, İnsan Hakları Derneği’nin (İHD) hasta tutuklular listesinde de yer alıyordu. Boçnak’ın böbrek yetmezliğinin yanı sıra birçok hastalığı bulunuyordu. Boçnak’ın hastalığından dolayı tahliye edilmesi için Anayasa Mahkemesi’ne (AYM) ve Adli Tıp Kurumu’na (ATK) başvuru yapılmış, ancak ATK “Cezaevinde kalabilir” raporu vermişti.

Boçnak’ın cenazesinin memleketi Kars’ta defnedileceği öğrenildi.

EDİTÖR

NAVALNY’NİN ŞİŞESİNDEKİ ZEHİR

Gemi sigorta şirketleri Kuzey Akım ve Türk Akım projelerinde çalışacak gemileri sigortalamayı reddediyor. Gerekçe, ABD yaptırımını.

Almanya “Navalny vaka”nda bariz “hile kokan adımlar” atmaya devam ediyor. Alenen suçladıkları Rusya’ya hukuki yollarla kanıtları talep ediyor, Almanya ipe un sermeye devam ediyor. Her halinden baştan mizansen olan “vaka”yı büyütme için çabalıyor.

“Rusya’yı kuşatma stratejisinin” ateşli savunucusu, on yıllardır gayretkeş aktörü Polonya ve Nazi işbirlikçisi rejimlerin işbaşına geldiği Baltık ülkeleri (son zamanlarda buna Çekya da dahil oldu), Ukrayna’dan sonra şimdi Belarus’ta “renkli devrim” için muazzam bir enerji ile çalışıyorlar. Belarus’taki karşı-devrim için açık bir “cephe gerisi” işlevi görüyorlar. Litvanya, %10’luk Tihonovskaya’yı “Belarus başkanı” ilan etti bile!

Almanya, Lukaşenko’nun devlet başkanlığını tanımadığını ilan etti! Ardından AB temsilcisi Borrell aynı şekilde AB’nin Lukaşenko’nun devlet başkanlığını tanımadığını ilan etti. Yaptırım girişimleri ise geçen gün Kıbrıs yönetiminin vetosu nedeniyle (o da Türkiye’ye yaptırım olmadığı gerekçesiyle) askıda kalmıştı.

Listeye “Çin karşıtı hamleleri” de ekleyebiliriz. Özellikle Huawei ve 5G konusunu, Hong Kong meselesini... Tüm bu ve benzeri girişimlerin arkasında kimi zaman silik bir şekilde kimi zaman alabildiğine belirgin, Beyaz Saray’ın gölgesi mevcut.

Emperyalist ülkelerin tekeli sermayeleri son derece girift çıkarlarla birbirlerine sıcağa bağlanmış durumda. **2**

NAVALNY'NİN ŞİŞESİNDEKİ ZEHİR

Baş tarafı 1. sayfada

Çelişki ve çıkar çatışmaları ne kadar artarsa artsın, birbirlerinden kopup karşıt kutuplarda kamplaşacak denli bir gelişme olmuyor. ABD'nin hegemonyasının çöküşüne paralel sağa sola savrulmalar, yalpalamalar, kimi zaman "bağımsız" konumlanışlar gündeme geliyor. Ama günün sonunda bir şekilde aynı sofraya çöküyor emperyalist ülkeler.

Geçen yüzyılın başında kapitalizmin eşitsiz gelişimine koşut olarak geriden gelip öndekine yetişen emperyalist ülkeler, o dönemin üretim yapısında son derece hayati rol oynayan hammadde kaynaklarını tekeline alma ayrıcalığı uğruna şiddetlenen mücadelede bu hammadde kaynağı olan toprakların paylaşılması (ve yeniden paylaşılması) için savaşa tutuşmak zorunda kalıyorlardı. Şimdi ise geriden gelip öndekini geçme değil, çeşitli hızlarda geriye doğru bir çöküş hareketi söz konusu.

Tam da bu durum, herhangi bir emperyalist ülkenin, zirvedeki emperyalist gücün yerini alma avantajları hesabını yapıp ileri sıçramaya çalışmasının önündeki temel engel. Sistem bir bütün olarak çözülüyor. Emperyalist sistemin hegemon gücü ABD, diğerlerinden daha büyük bir hızla, sıçramalarla çökerken, "rakip" emperyalist güçler bir bütün olarak sistemin çökmekte olduğunu görüyor ve dehşete düşüyor.

Emperyalistler arası çelişkinin alabildiğine derinleştiği her defasında çöküşün burada bahsedilen dinamiği, kuşkusuz giriftleşen iktisadi yapının da güçlü etkisiyle, aynı emperyalist merkezleri bir arada tutan etken haline geliyor. Bir yandan aralarındaki çelişki ve çatışmalar artıyor ve ayrışma dinamiği işliyor, öte yandan sistemin çöküşünü durdurma veya yavaşlatma isteği (sistemin ortak çıkarı) onları bir araya gelmeye zorluyor. Bu "bir araya geliş" hiç şüphesiz akla gelebilecek en koyu gericilik temelinde gerçekleşiyor. Avrupa'da komünizm simgelerinin yasaklanması; Baltık ülkeleri başta bir dizi ülkede Nazi işbirlikçilerinin kutsanması, Sovyet anıtlarının yıkılması ve Sovyet partizanların

suçlanması; Sovyetler'in savaşın suçlusu olarak gösterilmek istenmesi; BM'de "Nazi karşıtı tasarının ABD tarafından "fikir özgürlüğü" bahanesiyle sürekli bloke edilmesi; halkçı demokratik ülke yönetimlerinin devrilmesi veya devrilmesi için her cephede sürekli baskının uygulanması; sosyalist ülkelere yönelik yaptırım ve saldırganlıkların hız kesmeden devam etmesi...

Peki sistemin çöküş süreci ne anlama geliyor? Bu çöküşün karşıt kutubu, herhangi bir "güç odağının" yükselişi değil, geniş emekçi kesimlerin isyanıdır. Küresel ölçekte son çeyrek asırdır kesintisiz süren, büyüyen, güçlenen anti-kapitalist hareket söz konusu. Çok çeşitli biçimlere bürünen, değişik istem ve sloganların öne çıktığı, son derece zengin bir küresel hareket.

Küresel anti-kapitalist hareket, başka şeylerin yanında emperyalistler arası çelişkilere güç alıyor. Ama sadece bu değil. Hegemonyası çökmekte olsa da başını ABD emperyalizminin çektiği blokun Rusya ve Çin'i kuşatma, onları parçalama ve yutma girişimleri, buna karşılık bu iki ülkenin kendilerini korumak adına attıkları her adım, hem sosyalist ülkeler için, hem dünya emekçi halklarının mücadelesi için dolaylı (kim zaman doğrudan) destek rolü oynuyor. Bu karşı karşıya gelişler pek çok durumda ilerici devrimci ve sosyalist güçler için büyük olanaklar sağlıyor.

Yukarıda bahsedilen gelişmeler, NATO'nun genişlemesi, Rusya ve Çin'in kuşatılması ancak bu geniş perspektife oturtulduğunda anlaşılır duruma gelmektedir.

Emperyalist kamptaki bu karşıt yönlü salınım hareketi dünyayı her zamankinden daha güvensiz hale getirmektedir. Dünyanın pek çok bölgesi zaten savaş ateşiyle kavrulmakta. Ama daha ürkütücü savaş gerilimleri artıyor. **Lavrov'un son dönem sıklaşan söyleşilerine** şöyle bir bakan biri bile durumun yakıcılığını görebilir kolaylıkla.

"Navalny'nin şişesindeki zehir" tüm dünyayı zehirlemek üzere! Uluslararası proleter hareketin dünyayı büyük kıyımlardan korumak için zamanı her geçen gün daralıyor.

SOSYALİZM UMUTLARINIZI GERÇEĞE DÖNÜŞTÜRECEKİ

Baş tarafı 1. sayfada

Gelecekte bir beklentisinin olması; geleceğinin elinden çalınmış olması onu uçuruma itiyor. Halbuki, gelecek için umudu yaratmak amacıyla yola koyulmuş olanların arasına karışmış olsaydı, komünist şairimiz Nazım Hikmet'in dediği gibi "Her şeye rağmen ve her şeyden dolayı" kendinde mücadele etme gücü bulabilirdi. Kapitalizmin yarattığı yabancılaşmaya karşı mücadele ederek "Yarin yanağından gayri/ her şeyde hep beraber" diyebilir ve yaratılacak o güzelim "kollektif hayat"ın düşünüyü kurarak her türlü zor-

luğa, imkansızlığa ve duyarsızlığa karşı ayakta durabilirdi. Kapitalist dünyanın insanı değersizleştiren, onu yok sayan, hiçleştiren salvalarına karşı kolektivizmin kalkanyla karşı koyabilirdi.

"Şarkı söyleyen yarınları hazırlamak" için yola koyulanlar, kendilerini asla umutsuz bırakmazlar. Furkan Celep gibi gençlerin umutsuzluğa düşmemeleri, gelecek kaygısı duymadan ağız dolusu gülebilmeleri için sosyalizm gerekiyor. Sosyalizm onların umutlarını gerçekliğe dönüştürecek ve intiharı bir alternatif olmaktan çıkaracaktır.

Bu Bir İntihar Notu

"Kendi özümü yeteneğimi öğrene-medim, bunun için çok uğraştım ve çaba gösterdim. Neyi sevdiğimi bilmiyorum, ne olmak istediğimi bilmiyorum, ne okumak istiyorum bunu dahi bilmiyorum. Benim yaşamdaki insanlarla aramda uçurum var, her konuda benden daha üstünler.

Zaman geçtikçe kendi kişiliğimden ayrılmaya başladığımı hissediyorum. Gittikçe yalan söylemeye, argo hatta küfür kullanmaya başladım. İnsanlardan uzaklaşmaya onları önemsemeye, doğaya ve hayvanlara zaman ayıramamaya başladım. Kendimi zamanla duygusuz bir insana dönüşüyormuşum gibi hissediyorum. Bunlar bana göre değil ben böyle olmak, hayatımın geri kalanına duygusuz bir insan olarak devam etmek istemiyorum. Sorumluluk almak istemiyorum. Bir araba, bir ev veya herhangi bir şey uğruna yıllarımı aylarımı harcamak istemiyorum. İş hayatı bana çok yorucu geliyor. Hem içten hem de dıştan yıpranıyorum. Bir şeyler uğruna bunca sorun yaşamak bana mantıklı gelmiyor. Bunun yerine

her şeyi arkada bırakıp gitmek, her şeyi kapatmak daha mantıklı geliyor.

Aslında hiçbir şey için yaşamıyorum. Yaşamak için bir nedenim bir amacım yok. İnsanların yoluma sürekli taş koyup beni yoracaklarını biliyorum, bunun için çabalamak istemiyorum.

Burada kalmamı sağlayan bir kaç şey vardı. Şarkılar, kitaplar, filmler, doğa, gökyüzü (özellikle bulutlar ve gün batımı) ve birkaç tane de dost. Bunlar benim bir süreliğine burada kalmamı sağladı, bunun için minnettarım."

Belki de başka hiçbir yoruma gerek bırakmayan birkaç paragraf... Yaşadığı hayata yabancılaşmış, gelecek umudunu ve düşlerini kaybetmiş gençecik bir insan daha bu yaşamı terk etme yolunu seçti.

Dün Kocaeli Darıca'da 18 yaşındaki Furkan Celep kendisini denize atarak yaşamına son verdi, O'ndan geriye bu sözler kaldı... Umutsuzluk, geleceksizlik, yaşama-yaşamına yabancılaşma... Kısacası bu sistem, gençecik bir insanın daha katili oldu...

8 İşçi Yaralandı

Bayburt-Erzurum karayolunda Kop Dağı'nda yapımı süren çift tüplü tünelde, patlama sonrası göçük meydana geldi. Göçüğün ardından tünel içerisinde mahsur kalan işçilere ulaşmak için arama kurtarma çalışması başlatıldı.

Tarihi İpek Yolu üzerinde yer alan ve Doğu Anadolu Bölgesi'ni, Karadeniz'e bağlayacak olan Kop Dağı Tüneli'ndeki yapım çalışmaları sırasında akşam saatlerinde göçük meydana geldi.

Patlatma sonrası meydana gelen

göçük nedeniyle bazı işçilerin, tünel içerisinde mahsur kaldığı belirtildi.

İhbar üzerine bölgeye çok sayıda AFAD, sağlık ve jandarma ekipleri sevk edildi. Mahsur kalan işçilere ulaşmak için arama kurtarma ekiplerince çalışma başlatıldı.

Bayburt'ta, Kop Dağı Tüneli inşaatında meydana gelen patlamada ilk belirlemelere göre yaralanan 8 işçi hastaneye kaldırıldı.

Patlamanın gaz sıkışması sonucu meydana geldiği tahmin ediliyor.

Sendikasız Zekat Sendikaliya Ücretsiz İzin

Bursa İnegöl'de bulunan Tekmis'te patron sendikali işçilere istifa baskısı yapıyor. İşçilerin sendikadan istifasını sağlamak için sendikali işçiler ücretsiz izne gönderilirken, sendikaya üye olmayan işçilere "zekat" adı altında ödeme yapıldı.

Türk-İş'e bağlı TEKSİF, Bursa İnegöl'de bulunan Tekmis fabrikasında patronun sendikali işçilere baskı uyguladığını ve suç duyurusunda bulduklarını belirtti.

TEKSİF yaptığı açıklamada, yaklaşık 1.5 yıl önce işçilerin çalışma koşullarının düzeltilmesi için sendikaya üye oldukları ve kısa süre sonra sözleşme imzalamak için gerekli yetkinin alındığını, ancak patronun toplu iş sözleşmesi sürecinde sendikadan teklif ettiği hiçbir maddeyi kabul etmediğini belirtti.

Süreç sonunda toplu sözleşme Yüksek Hakem Kurulunca bağitlandı. Ancak patron, sözleşmeden sonra fabrikayı kapatacağına dair işyerine bir yazı astı. Sendikanın konuyla ilgili sorusuna da "Bu iş yapmayacağım" yanıtı verildi.

Tekmis patronu daha sonra sadece sendikali işçilerin yoğun olduğu boyahane bölümünü kapatacağını duyurdu.

Fabrikanın kapanacağı korkusu ile işçilerin sendikadan istifa edeceğini düşünen Tekmis patronu istediği sonucu alamadı. Geri adım atmak zorunda kalan patron sendika ile uzlaşma yolunu seçtiğini söyledi.

Ancak patronun uygulaması bunun tam tersi yönde devam etti. İşyerinde sendika üyesi olmayan yaklaşık 100 işçiye çeşitli ayrıcalıklar tanındı. Eşit davranma ilkesini ihlal ederek, sendika üyesi işçilerin toplu sözleşmeden doğan geriye dönük alacaklarına karşılık sendika üyesi olmayan işçilere zekat adı altında 2 bin TL dağıtıldı. Pandemi ile birlikte sendika üyesi olanlar kısa çalışmaya ve ücretsiz izne gönderilerek baskı altına alınmaya çalışıldı. Kimi sendika üyesi işçilere sendikadan istifa etmeleri halinde işbaşı yaptırılacağı söylendi.

Patronun baskılarına karşın sadece 20 işçi sendikadan istifa etti. Geriye kalan yaklaşık 300 işçi ise sendikali. Ancak maddi olarak hiç bir iyileştirme yapılmıyor. Şu anda fabrikada çalışan sendikasız işçilerin çalışma koşulları da ağırlaştırıldı.

TEKSİF açıklamasında yasa dışı uygulamalara karşı suç duyurusunda bulunulduğu belirtildi.

Dardanel'de Etnik Ayrımcılık...

Çanakkale'de Dardanel Önen-taş Gıda Sanayi'nde, işçi alımı ilanları üzerine başvuruda bulunan kadın işçilere yönelik etnik ayrımcılık yapıldığı belirtildi.

6-7 Kişilik işçi kadın grubunun iş başvurusu için gittikleri Dardanel'de, "Roman olduğunuz için işe alınmıyorsunuz" cevabı aldıkları aktarıldı.

Söz konusu iddialar üzerine araştırma yapan ve işçi kadınlarla görüşen Sosyal Dışlanmayı ve Ayrımcılığı Önleme Derneği Başkanı Hüseyin Çay, bu durumu kayıt altına aldıklarını ve bunun "Skandal" olduğunu belirtti.

"Özgürlüğün ve Barışın kenti Çanakkale'mizde yaşanan etnisite kökenli bir skandalla karşı karşıyayız. Çanakkale merkeze bağlı Kepez beldesinde faaliyette bulunan Dardanel Önen-taş Gıda Sanayi fabrikası sebze bölümüne işçi alımlarıyla ilgili Fevzipaşa Mahallemizdeki Roman kadınlarımız sabahın erken saatlerinde taşeron firma tarafından fabrika bahçesinde hiçbir şekilde başvuruları alınmayarak ve hiçbir mülakata tabi tutulmadan daha karşıdan gel-

dikleri sırada işe alınmadıkları söylenmiştir. Nedenini soran kadınlarımızın aldıkları cevap 'Roman olduğunuz için işe alınmıyorsunuz' şeklinde olmuştur. Başvuru formu doldurulmasına dahi izin verilmeyerek, kimliklerine bakılmadan, iş deneyimlerinin konuşulmadığı bir ortamda, fabrikanın insan kaynakları müdürü tarafından taşeron firmaya Roman oldukları için işe alınmadıklarının söylenmesiyle kadınlarımız, fabrikanın bahçesinde öylece kalakalmışlardır" dedi.

"Daha sonra taşeron firma bir kadınımlar tarafından iş için arandığında Roman olup olmadığının sorgulanması ses kaydımızda mevcuttur ve bu daha büyük bir skandaldır" diyen Çay, "İnsan Kaynakları departmanı ile görüşme gerçekleştirdiğimizde kadınlarımızdan özür dileyerek firmanın böyle bir ayrımcılık yapmasının mümkün olmayacağını bildirildi. Bu cevap, taşeron firmanın densizliği olarak bize lanse etmesi tansiyonu bir nebze düşürmüştü ise de sebze bölümüne alım olmadığı söylendiği halde, 3 gündür işçi alımlarının devam etmesi tansiyonun tekrar yükselmesine neden olmuştur. Bu ayrımcılığın Çanakkale'mizde yaşanmasını kınıyoruz özellikle köklü bir yerel firmamız tarafından yapılmasını daha şiddetli bir şekilde kınıyoruz. Olayın takipçisiyiz. Konuyla ilgili hukuki süreçleri başlatmayı düşünüyoruz" dedi.

GIZIA'da Ücretsiz İzin Dayatması

GIZIA mağazası çalışanlarına kısa çalışma ödeneği ve ücretsiz izin dayatması yapılıyor. Sigorta primleri ise yatırılmıyor.

Sermaye her iş kolunda pandemi sömürü fırsatına dönüştürdü.

Pandemi gerekçesiyle emekçiler işsizlik ve açlık ya da salgın riskini alarak acımasız sömürü koşullarında çalışmak seçenekleri arasında bırakılıyor.

GIZIA mağazası da pandemi fırsatına çevirenlerden.

Mağaza Market-Sen tarafından yapılan açıklamada GIZIA mağazasında yaşanan hak gasplarına değinilerek hak gasplarına son verilmesi istendi.

Mağaza Market-Sen yaptığı açıklamada "AVM'ler açıldı, yeni normal' düzene geçildi ama mağaza çalışanlarının hakları, pandemi bahane edilerek gasp edilmeye devam etmekte. GIZIA mağazası, mağaza çalışanlarının bir kısmı için kısa çalışma ödeneğine başvururken bir kısmını da ücretsiz izne çıkardı. Böylece tüm çalışanlarının 'masrafını' sıfıra indirmiş oldu" bilgisini verirken pandemi nedeniyle çalışanların elinin kolunun bağlanmış olduğu ifade edildi.

Kısa çalışma ödeneği yüzünden zaten düşük olan maaşların %40 oranında azaltılmış olduğunu, sigorta primleri yatırılmadığı belirtilen açık-

lamada "Ücretsiz izne ayrılmak zorunda bırakılan işçiler ise asgari ücretin bile altında olan 1170 liraya mahkûm ediliyor" denildi.

Çalışanlarının geçimini umursamayan GIZIA mağazası yönetiminin dayatmalara izin vermeyecekleri belirtilen açıklamada "GIZIA yönetimi işçilerinin haklarını gasp etmeyi derhal bırakmalıdır. Tüm çalışanlarına maaşını tam olarak ödemeli; yemek ve yol ücretlerini işçiye net şekilde belirterek vermelidir. Bu uygulamaların sadece GIZIA mağazasında olmadığını tüm AVM'lerdeki mağaza zincirlerinde benzer problemlerin yaşandığını biliyoruz. GIZIA mağazası ve diğer mağazalarda çalışan arkadaşlarımızın haklarının gasp edilmesine izin vermeyecek, onlarla mücadeleye devam edeceğiz" denildi.

Mağaza Market-Sen olarak konunun takipçisi olacaklarını belirten sendika GIZIA'da ve tüm ülkede mağaza market işçilerinin yalnız olmadıklarını ifade ederek sendikal örgütlenme çağrısı yaptı.

“Adını Söyle: Breonna”

Amerika'nın Kentucky eyaleti Louisville şehrinde, 13 Mart günü polisin vurduğu siyahî kadın Breonna Taylor'ın davasında hiçbir polis ceza almayınca, ABD'liler yine sokaklara döküldü.

Breonna Taylor, George Floyd ile beraber, son aylarda süren Black Lives Matter eylemlerinin simge ismi olmuştu.

26 yaşındaki sağlık görevlisi Breonna Taylor, erkek arkadaşını aramaya gelen polisin evi dışarıdan taramasıyla aldığı 6 kurşunla hayatını kaybetmişti. Ancak görülen mahkemede polislerin hiçbirisi Breonna'nın ölümünden sorumlu tutulmadı ve cezalandırılmadı. Sadece bir polis memuru, “binada etrafa gereksiz yere ateş açarak tehlike yarattığı” gerekçesiyle ceza aldı. Geçtiğimiz hafta Louisville belediye başkanı da Taylor'ın ailesine 12 milyon dolar tazminat ödenmesine karar verildiğini açıklamıştı.

23 Eylül günü açıklanan karar, daha kısa süre önce sakinleşmeye başlayan sokakları yeniden doldurdu. Washington, New York, Atlanta ve Chicago'da protestolar düzenlendi. Kentucky, Louisville şehir merkezinde sokaklara çıkan

halka biber gazı ile saldıran polisler çatışma yaşandı. Bu çatışma sırasında 2 polis vurularak yaralandı. Sokaklar kapatıldı, polis yüksek alarma geçirildi ve olağanüstü hal ilan edildi. Ulusal Muhafız Birlikleri de Louisville'de sokaklara indi.

Chicago'da da toplanan yüzlerce kişi, Breonna Taylor'un ölümüyle hiçbir polisin suçlanmamasını protesto etti. Kamyonlar ve otobüsler de trafiği kapattı, kısa bir oturma eylemi yapılarak sahte kanla “Breonna” yazıldı.

Racine Bulvarı'ndaki yaklaşık 1 saatlik eylemde de 15 yaşından 52 yaşına kadar çok sayıda siyahî konuşmalar yaptı, şarkılar söyledi, sloganlar attı.

Akşam saatlerinde de Palmer Meydanı Parkı'nda toplanan yüzlerce kişi Sacramento Caddesi ve Milwaukee Bulvarı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca kitle “Adını söyle: Breonna Taylor” diye haykırdı. Tesadüfen orada olan bir grup bisikletli de polisler eylemci kitle arasında barikat kurarak polisin saldırısını engelledi.

Amerika'nın bir çok yerinde de halk Breonna için sokaklardaydı.

“Bizi Ölüme Mahkum Ediyorlar”

Irak'ta ENKA İnşaat'a ait iki şantiyede görülen yoğun koronavirüs (COVID-19) vakaları sonrası yaklaşık 1800 işçi karantinaya alındı.

Irak'ta ENKA İnşaat'a ait iki şantiyede yoğun Covid-19 vakaları görülmeye başlandı. Şantiyelerde yaklaşık 1800 işçi karantinaya alındı.

Salgının bir hafta önce görülmeye başladığını belirten işçiler sermayenin, kâr hırsının nasıl insan hayatını görmezden geldiğini “Aslında salgın bir hafta önce yoğun görülmeye başladı. Ancak şirket yetkilileri mevsimsel geçiş olduğunu, geçen sene de aynı dönemde benzer sıkıntılar yaşandığını belirterek bizi çalıştırmaya devam etti. Ta ki üç gün önceye kadar. İnsanlar sahada bayılmaya başlayınca artık testler yapılmaya başlandı” diyerek aktarıyor.

Irak'ta ENKA İnşaat'a ait Samava ve Dikkat kentlerinde bulunan çevrim santralleri inşaatlarında 600'ü Türkiye'den giden işçiler, 850 civarında ise Hindistan ve yerel bölgelerden gelen işçilerin çalıştığı, şirket yetkililerinin işçilere Covid-19 hakkında hiçbir açıklama yapmadığı belirtiliyor.

Şirketin süreci yönetemediğini belirten ENKA işçisi “Aslında salgının etkisi bir hafta önce yoğun görülmeye başladı. Ancak şirket yetkilileri mevsimsel geçiş olduğunu, geçen sene de aynı dönemde

benzer sıkıntılar yaşandığını belirterek bizi çalıştırmaya devam etti. Ta ki üç gün önceye kadar. İnsanlar sahada bayılmaya başlayınca artık testler yapılmaya başladı” diyerek şantiyelerde ki durumu aktardı.

“Büyükelçiliği de Aradık Ama...”

Bulunduğu şantiyenin 800 kişilik olduğunu, şu ana kadar yapılan testlerin yüzde 95'inin pozitif çıktığını aktaran ENKA işçisi “Şantiyede iki doktor var. 800 kişiye iki doktor. Şimdiye kadar Hindistanlı bir işçi vefat etti, iki de entübe hasta var. Şirketten umudu kesince [Bağdat'taki Türkiye] büyükelçiliği aradık ama onlar da yapacakları hiçbir şeyin olmadığını söyledi” dedi.

“Bizi Ölüme Mahkum Ediyorlar”

İki gündür karantinada olduklarını ve sahaya çıkmadıklarını belirten ENKA işçisi, “80'er kişilik iki katlı konteynirlarda kalıyoruz, her koğuştaki dört kişi. Yemekhane, banyo ve tuvaletlerin ortak kullanım alanları. Yani bizi ölüme mahkum ediyorlar. Buradaki koşullar gerçekten sıkıntılı. İzole olmak gibi bir durum zaten sözkonusu değil, pozitif vakalar artıyor ve hasta olmayan da virüse maruz kalıyor burada. Hemen her işçide belirtiler var. Bu şartlarda burada kalmak istemiyoruz, Türkiye'ye dönmek istiyoruz” dedi.

Hastane Borcunu Ödeyemediği İçin Annesinin Cenazesini Alamadı

İstanbul'un Esenyurt ilçesinden Sevgi Asenova'nın, 77 yaşındaki annesi Temenuşka Asenova 9 gün önce hastaneye kaldırıldı, hastanın ücreti ödenemeyeceği söylendiği için 3 saat acil serviste bekletildi.

Annesini Esenyurt Devlet Necmi Kadioğlu Hastanesi ACİL Servisi'ne yatırmak istiyor Sevgi Asenova. Ancak; istenen ücreti ödeyemeyeceklerini beyan edince, 77 yaşındaki Temenuşka Asenova, yaklaşık 3 saat serviste bekletiliyor. Genç kadın çaresizlik içinde kıvrılırken aklına 184'ü aramak geliyor. 184'ün devreye girmesi üzerine hastane yönetimi 77 yaşındaki kadının yatışını yapıyor, ancak “senet” imzalaması karşılığında. Sevgi Asenova bunun üzerine senedi imzalıyor ve annesinin hastaneye yatışı yapılıyor.

Sevgi Asenova, “Önüme uzatılan senedi imzaladım. Annem yatırıldı. COVID olduğu anlaşıldı. Ve tam 8 gün yoğun bakımda kaldı.

Dün gece ise ömrü vefa etmedi, hakkın rahmetine kavuştu. Bugün cenazeyi almak için hastaneye gittim. Hastane yönetimi bana 80 bin TL tedavi masrafı olduğunu, parayı ödemediğim takdirde cenazeyi vermeyeceklerini söyledi. Ben aylardır işsizim. Hiçbir gelirim yok. Bu parayı ödeyebilmem mümkün değil. Annemin cenazesi şu an hastanede. Biraz sonra Kaymakamlığa gideceğim. Param yok.”

Daha sonra Asenova, hastanenin tedavi ücretini 80 binden 46 bine düşürdüğünü ve kendisine annesinin ölüm belgesinin verildiğini söyledi.

Asenova parası olmadığı için annesinin cenazesini hastaneden alamıyor. Nasıl bir sağlık sistemine sahip olduğumuzun ve kapitalizmin insanların ölüsüne bile saygısının olmadığını en somut örneği. Bu durum bile bu sömürü sisteminin artık tarihin çöplüğüne atılması gerektiğini gösteriyor.